

244.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Kolei Żelaznych

w przedmiocie czasowego zawieszenia, zmiany oraz uzupełnienia niektórych artykułów „Przepisów Przewozowych, obowiązujących na kolejach polskich”, oraz „Przepisów Przewozowych”, stanowiących część I-ą Taryfy, na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych i Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt z dnia 1 czerwca 1920 r.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dziennik Praw № 14, poz. 152), konstytucyjnie zatwierdzonego w dniu 7 kwietnia 1919 r. (Monitor Polski № 82), i w porozumieniu z Ministerstwami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu niniejszym zarządzam, aby z dniem 1 czerwca 1920 r. w „Przepisach Przewozowych, obowiązujących na kolejach polskich” oraz w „Przepisach Przewozowych” stanowiących część I-ą Taryfy na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych i Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt polskimi kolejami państwowymi, wprowadzone były, ze względu na wyjątkowe warunki czasu wojennego, czasowo, aż do odwołania, następujące zmiany oraz uzupełnienia:

A. W DZIALE I-m. PRZEWÓZ BAGAŻU.

W art. 34: „Wydawanie” zdanie pierwsze ust. 2-go otrzymuje brzmienie następujące: „Podróżny może żądać wydania bagażu na stacji przeznaczenia w ciągu 7-u dni po przyjeździe pociągu, którym przyjechał”.

W art. 35: „Odpowiedzialność” dodaje się ust. 3-ci treści następującej: „3. Aż do odwołania ustala się maksymalną wysokość odszkodowania za zaginięcie lub brak wagi bagażu na 50 mk. za 1 kg. i to nie więcej niż za 25 kg. wagi ogólnej”.

W art. 36: „Zaginięcie bagażu” ust. 2-gi otrzymuje brzmienie następujące: „Bagaż, niedostarczony na stację przeznaczenia w ciągu 3 dni po upływie terminu dostawy, wskazanego w art. 34 ust. 2, uważa się za zaginiony i właściciel jego ma prawo otrzymać od kolei odpowiednie odszkodowanie (art. 35)”.

B. W DZIALE III-m. PRZEWÓZ PRZESYŁEK NADZWYCZAJNYCH.

W art. 42: „Wydawanie” ust. 1-y otrzymuje brzmienie następujące: „Odbierający ma prawo żądać na stacji przeznaczenia wydania mu przesyłki w ciągu 7-u dni po przyjeździe pociągu na który została nadana”.

C. W DZIALE IV-ym. PRZEWÓZ ZWŁOK.

W art. 44: „Wysyłanie” ust. 1-y otrzymuje brzmienie następujące: „Zwłoki mogą być przyjmowane do przewozu jako przesyłki zwyczajne lub pośpieszne”.

D. W DZIALE VI-ym. PRZEWÓZÓW TOWARÓW.

W art. 63: „Przyjmowanie przesyłek” w ust. 6-ym w zdaniu 3-m: „Opłatę za przetrzymanie wagonu przez niedziele i dni świąteczne pobiera

się tylko wówczas, kiedy termin ładowania upłynął już dnia poprzedniego”, skreślają się słowa: „o godz. 2 po południu”. Poza tem w końcu ust. 6-go dodaje się zdanie: „Na stacjach, otwartych w niedziele i święta dla czynności ładunkowych, opłata za przetrzymanie wagonu przez niedziele i dni świąteczne pobiera się na tych samych zasadach co i w dni powszednie”. Postanowienie wykonawcze do tegoż ust. 6-go ma brzmieć, jak następuje: „Termin załadowania przesyłki, dokonywanego przez nadawcę, stanowi 6 godzin służbowych od chwili podstawienia wagonu do ładowania, za wyjątkiem przesyłek ropy, nafty, benzyny i olejów mineralnych w wagonach-kotłach (cysternach), dla których termin ten przedłuża się do 8-u godzin, a dla olejów ciężkich w miesiącach grudniu, styczniu i lutym do 10-u godzin służbowych. Dla naładowania wagonów-kotłów w rafinerjach oraz wagonów-kotłów (cystern) zagranicznych powyższe terminy przedłużają się do 12-u godzin służbowych.

Ust. 7 tegoż artykułu otrzymuje brzmienie następujące: „Bieg terminów, przewidzianych w ust. 4 i 6-m zawieszają się na czas dokonywania formalności celnych, podatkowych i policyjnych, o ile one nie ulegną zwłoce z winy nadawcy, a na stacjach zamkniętych w niedziele i święta dla czynności ładunkowych, także na przeciąg dni niedzielnych i świątecznych”.

W art. 72: „Zaliczenia, obciążające przesyłki” do ust. 1-go dodaje się zdanie następujące: „Czasowo prawo obciążania przesyłki zaliczeniem zawieszają się dla przewozów w obrębie kolei b. zaboru rosyjskiego oraz w komunikacji ich z kolejami innych dzielnic państwa”.

W art. 75: „Termin dostawy” ust. 1-y zmienia się w sposób następujący: 1. Termin dostawy przesyłki nie może przekraczać następujących norm maksymalnych:

- a) dla przesyłek pośpiesznych:
  - 1) na przyjęcie przesyłki do przewozu—2 doby,
  - 2) na czynności zdawczo-odbiorcze przy przejściu z jednej kolei na drugą—2 doby,
  - 3) na przewóz—na każde rozpoczęte 300 km. odległości taryfowej—5 dni;
- b) dla przesyłek zwyczajnych:
  - 1) na przyjęcie przesyłki do przewozu—2 doby,
  - 2) na czynności zdawczo-odbiorcze przy przejściu z jednej kolei na drugą—2 doby,
  - 3) na przewóz—na każde rozpoczęte 150 km. odległości taryfowej—8 dni.

W art. 79: „Zawiadomienie odbiorcy o przybyciu przesyłki” ust. 3-ci uzupełnia się w sposób następujący: „Zawiadomienie uważa się za spełnione po upływie 2-ch godzin od chwili nadania listu na pocztę, wystania depeszy czy pośtańca, bądź zawiadomienia przez telefon”.

W art. 80: „Termin odbioru przesyłki” w ust. 1-ym zdanie drugie ma brzmieć jak następuje: „Termin liczy się od chwili zawiadomienia odbiorcy o przybyciu przesyłki i ma wynosić co najmniej 12 godzin (art. 79 ust. 3)”. Odpowiednie do tego postanowienie wykonawcze do tegoż ustępu otrzymuje brzmienie następujące: „Termin odbioru przesyłek, wyładowywanych przez kolej, stanowi 12 godzin służbowych”.

Postanowienia wykonawcze do ust. 2-go tegoż artykułu zmienia się w sposób następujący: „Termin odbioru przesyłek, wyładowywanych przez odbiorcę, stanowi 6 godzin służbowych, za wyjątkiem przesyłek ropy, nafty, benzyny i olejów mineralnych w wagonach-kotłach (cysternach), dla których termin ten przedłuża się do 8-u godzin, a dla olejów ciężkich w miesią-

cach grudniu, styczniu i lutym do 10-u godzin służbowych. Dla wyładowania wagonów-kotłów oraz wagonów-kotłów (cystern) zagranicznych powyższe terminy przedłużają się do 12-u godzin służbowych”.

Ust. 5 tegoż artykułu otrzymuje brzmienie następujące: „Do terminu odbioru przesyłki nie wlicza się czasu trwania formalności celnych, podatkowych lub policyjnych, jeżeli przytem nie powstała inna zwłoka z winy nadawcy lub odbiorcy, a na stacjach zamkniętych w niedziele i święta dla czynności ładunkowych; do terminu tego nie wlicza się także niedziel i dni świątecznych”.

W ust. 6-ym tegoż artykułu ze zdania 3-go: „Za niedziele i święta pobiera się postojowe tylko wówczas, kiedy termin wyładowania upłynął już dnia poprzedniego” skreślają się słowa: „o 2-jej godzinie po południu”. Poza tem w końcu tegoż ust. 6-go dodaje się zdanie: „Na stacjach, otwartych w niedziele i święta dla czynności ładunkowych opłata za przetrzymanie wagonu przez niedziele i święta pobiera się na tych samych zasadach, co i w dni powszednie. Kolei przysługuje prawo w wypadkach wyjątkowych wyładować przesyłki podobne także przed upływem terminu odbioru, nie może ona jednak pobierać w tym wypadku opłaty za wyładowanie”.

W art. 81: „Przeszkody w wydawaniu przesyłek i zwłoka w odbiorze” w ust. 4-m punkt b) pierwszego zdania otrzymuje brzmienie następujące: „b) po upływie 48 godzin od chwili zawiadomienia odbiorcy o przybyciu przesyłki — wszystkie inne przesyłki, nieodebrane ani przez odbiorcę ani przez nadawcę, w razie braku odpowiednich składów na stacji odbiorczej, albo gdyby składy te nie wystarczały, lub były potrzebne na inne cele”.

Do art. 88: „Wysokość odszkodowania za zaginięcie, brak albo uszkodzenie przesyłki” dodaje się ust. 4-ty treści następującej: „4. W myśl ust. 1-go niniejszego artykułu Minister Kolei Żelaznych w porozumieniu z Ministerstwami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu ustala czasowo dla przewozów w obrębie kolei b. zaboru rosyjskiego oraz w komunikacji ich z kolejami innych dzielnic normę, ograniczającą wysokość odszkodowania, przypadającego za zaginięcie lub brak przesyłki na 50 mk. za 10 kg.”

Równocześnie w **Wykazie opłat dodatkowych**, stanowiących część II Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, **opłaty za przetrzymanie wagonu (postojowe)** ustalają się w wysokości następującej:

a)	za każdą rozpoczętą godzinę pierwszej doby po upływie terminu, wolnego od postojowego	3 mk.
b)	za każdą rozpoczętą godzinę drugiej doby	5 „
c)	za każdą rozpoczętą godzinę trzeciej i każdej następnej doby	10 „

U w a g a: Przy przewozie w wagonach-kotłach (cysternach) ropy, nafty, benzyny i olejów mineralnych odpowiednie opłaty za przetrzymanie stanowią:

a)	za każdą rozpoczętą godzinę pierwszej doby	5 mk.
b)	„ „ „ „ „ drugiej „	10 „
c)	„ „ „ „ „ trzeciej i nast. doby	15 „

Za wagony-kotły (cysterny) zagraniczne, stojące na prywatnych bocznicach, postojowe nie pobiera się; za przetrzymanie zaś takich cystern na torach stacyjnych ponad 72 godziny pobiera się po 20 mk. za każdą rozpoczętą dobę.

W tymże **Wykazie opłat dodatkowych ceny druków urzędowych** zmieniają się w sposób następujący:

a)	za formularze listów przewozowych łącznie z ich wtórnikami, bez znaczka stemplowego—za sztukę	3 mk.
c)	za formularze na zlecenia dodatkowe, oświadczenia nadawcy i tym podobne druki—za sztukę.	1 „

Z dniem wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia, t. j. od 1 czerwca 1920 r., tracą moc obowiązującą postanowienia, zawarte w rozporządzeniach Ministra Kolei Żelaznych z dnia 5 stycznia 1920 r. № 31, oraz z dnia 24 stycznia 1920 r. № 83, ogłoszonych w № № 5 i 16 Dziennika Ustaw.

Warszawa, dnia 12 maja 1920 r.

Minister Kolei Żelaznych:

K. Bartel

245.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych

o rozciągnięciu Przepisów Przewozowych, obowiązujących na kolejach polskich, na koleje b. zaborów austriackiego i pruskiego.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Praw № 14, poz. 152), konstytucyjnie zatwierdzonego w dniu 7 kwietnia 1919 r. (Monitor Polski № 82) i w porozumieniu z Ministerstwami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządzam, aby z dniem 1 czerwca 1920 r. na kolejach normalnotorowych tak państwowych, jak i prywatnych, położonych na terenie b. zaborów austriackiego i pruskiego, zostały wprowadzone w życie „Przepisy Przewozowe, obowiązujące na kolejach polskich“, ogłoszone w Dzienniku Ustaw № 16 z dnia 23 lutego 1920 r.

Z chwilą wprowadzenia oznaczonych „Przepisów Przewozowych“, t. j. od 1 czerwca 1920 r. tracą moc obowiązującą:

- 1) na terenie b. zaboru austriackiego: „Eisenbahn-Betriebsreglement für die Eisenbahnen der im Reichsrath vertretenen Königreiche und Länder vom 1 Jänner 1910“. („Regulamin ruchu dla kolei żelaznych w królestwach i krajach, reprezentowanych w Radzie Państwa z dnia 1 stycznia 1910 r.“).
- 2) na terenie b. zaboru pruskiego: „Eisenbahn-Verkehrsordnung vom 1 April 1909“.

Warszawa, dnia 12 maja 1920 r.

Minister Kolei Żelaznych:

K. Bartel